Els papers perduts dels advocats de Figueres

THOMAS SPIEKER

Aquests dies, els membres de l'«Il·lustre» Col·legi d'Advocats de Figueres estan d'enhorabona: celebren el 175è aniversari del seu òrgan corporatiu, una «festa» que han estat a punt de perdre's per desconeixement de la data, perquè l'acta de la seva constitució, el 29 de juliol de 1841, s'havia extraviat. Sort del seu company tinerfeny Santiago Yanes, que fa poc els va lliurar el document perdut. Però sembla que l'acta fundacional no és l'únic paper que ha «traspaperat» el Col·legi de la capital altempordanesa. Un altre que semblen haver extraviat o que com a mínim no han contestat fins avui en cap moment, és una «queixa» que jo mateix vaig formular contra un dels seus membres el 21/11/2014.

Resulta que vaig ésser víctima d'una sentència que, tant segons el parer del meu aleshores advocat com del d'alguns altres que vaig consultar després, semblava desproporcionada, per haver danyat, en una de les meves columnes, el dret a l'honor d'un figuerenc molt ben relacionat i connectat. Davant la recomanació del meu«defensor», d'interposar un recurs contra l'esmentada sentència, li vaig contestar, immediatament, que «tot i que tinc ple convenciment que la teva defensa ha estat molt encertada, m'agradaria suggerir que consultem una "segona opinió" -i ara sí, experta en la matèria- a fi i efecte d'assegurar-nos al màxim "la jugada"». També li vaig demanar que m'informés del «calendari i les despeses a les quals haig de fer front».

Però, sense ni tan sols respondre a les meves demandes, dues setmanes més tard, quan jo estava fora del país per un viatge professional llargament preparat, no em va deixar més alternativa que acceptar, a contracor, la presentació d'un recurs que no tenia en compte el que li havia demanat. En conseqüència, la segona sentència també fou condemnatòria, tot i que en menor mesura.

En tornar del viatge i molt abans de conèixer la segona sentència, vaig presentar, per via de correu electrònic, l'esmentada queixa al «Il·lustre» òrgan figuerenc perquè, segons el meu parer, els serveis del meu advocat ni s'adequaven als meus interessos, ni respectaven els meus drets. En no rebre cap avís sobre la correcta recepció de la meva reclamació, l'11 de desembre em torno a posar en contacte amb el Col·legi -tant per correu electrònic com també per telèfon- i una senyora em confirma la recepció, però m'adverteix que el procés serà llarg. Tan llarg que a dia d'avui encara no m'han dit res. I encara s'estranyaran, quan els ciutadans arribem a la conclusió que el Col·legi és una tapadora per a les errades dels lletrats!

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/opinio/2016/08/02/papers-perduts-dels-advocats-figueres/797013.html?utm_source=rss